

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2015)0336

Vloga lokalnih organov v državah v razvoju pri razvojnem sodelovanju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. oktobra 2015 o vlogi lokalnih organov v državah v razvoju pri razvojnem sodelovanju (2015/2004(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000,
- ob upoštevanju poročila, ki ga je julija 2014 sprejela odprta delovna skupina ZN za cilje trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2014 o EU in svetovnem razvojnem okviru po letu 2015¹,
- ob upoštevanju poročila, ki ga je 8. avgusta 2014 sprejel medvladni odbor strokovnjakov za financiranje trajnostnega razvoja,
- ob upoštevanju ministrske izjave s političnega foruma na visoki ravni za trajnostni razvoj iz julija 2014,
- ob upoštevanju poročila Združenih narodov o razvojnih ciljih tisočletja za leto 2014,
- ob upoštevanju sklepnega dokumenta s srečanja globalnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje na visoki ravni, ki je aprila 2014 potekalo v Mexico Cityju,
- ob upoštevanju poročila „Dialog o lokaliziranju razvojne agende po letu 2015“, ki so ga 31. oktobra 2014 pripravili Program Združenih narodov za razvoj (UNDP), skupina Global Taskforce² in Program Združenih narodov za naselja (UN-Habitat),
- ob upoštevanju poročila Skupine ZN za razvoj za leto 2014 „Priprava razvojne agende za obdobje po letu 2015: priložnosti na nacionalni in lokalni ravni“,
- ob upoštevanju Poročila UNDP o človekovem razvoju za leto 2014 z naslovom „Ohranjanje človeškega napredka: zmanjševanje ranljivosti in gradnja odpornosti“,

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0059.

² Svetovna delovna skupina lokalnih in regionalnih vlad za razvojno agendo za obdobje po letu 2015 na poti k HABITAT III.

- ob upoštevanju zbirnega poročila generalnega sekretarja ZN o agendi za obdobje po letu 2015,
- ob upoštevanju poročila ZN z naslovom "Enakost spolov: pregled napredka za leto 2012", ki ocenjuje izboljšanje vidikov enakosti spolov na področju osmih razvojnih ciljev tisočletja,
- ob upoštevanju rezultatov konference ZN o okolju in razvoju leta 1992 in poročila z naslednje konference o trajnostnem razvoju, ki je potekala od 20. do 22. junija 2012 v Riu de Janeiru (Brazilija),
- ob upoštevanju poročila o razvojni agendi po letu 2015, ki ga je maja 2013 pripravila skupina uglednih osebnosti na visoki ravni ZN,
- ob upoštevanju poročila posebne skupine strokovnjakov v okviru sistema ZN iz junija 2012 za razvojno agendo ZN po letu 2015 z naslovom „Uresničevanje prihodnosti, ki si jo želimo za vse“, predloženega generalnemu sekretarju ZN,
- ob upoštevanju istanbulskega akcijskega programa za najmanj razvite države za desetletje 2011–2020,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega načrta, sprejetih na srečanju na visoki ravni o učinkovitosti pomoči, ki je potekalo decembra 2011 v Busanu (Južna Koreja),
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in pravnega okvira za človekove pravice,
- ob upoštevanju pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči in agende za ukrepanje iz Akre,
- ob upoštevanju deklaracije o pravici do razvoja iz leta 1986,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o razvoju¹ ter kodeksa ravnanja EU o dopolnjevanju in delitvi dela v okviru razvojne politike²,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. maja 2013 naslovom "Krepitev lokalnih organov v partnerskih državah za boljše upravljanje in učinkovitejše razvojne rezultate" (COM(2013)0280),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. oktobra 2013 o lokalnih organih in civilni družbi: angažiranost Evrope za trajnostni razvoj³ ter sklepov Sveta z dne 22. julija 2013 o organih lokalnih skupnosti v razvoju,
- ob upoštevanju člena 7 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki potrjuje, da EU „skrbi za notranjo usklajenost svojih politik in dejavnosti ob upoštevanju vseh svojih ciljev“,
- ob upoštevanju člena 208 PDEU, ki določa, da „Unija upošteva cilje razvojnega

¹ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

² Sklepi Sveta 9558/07, 15.5.2007.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0432.

- sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2015 z naslovom "Svetovno partnerstvo za izkoreninjenje revščine in trajnostni razvoj po letu 2015" (COM(2015)0044),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. junija 2014 z naslovom "Dostojno življenje za vse: od vizije do skupnega ukrepanja" (COM(2014)0335),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. maja 2014 z naslovom "Krepitev vloge zasebnega sektorja pri doseganju vključujoče in trajnostne rasti v državah v razvoju" (COM(2014)0263),
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 30. aprila 2014, zbirke instrumentov z naslovom Pristop na osnovi pravic, ki zajema vse človekove pravice za razvojno sodelovanje EU (SWD(2014)0152),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. februarja 2013 z naslovom "Dostojno življenje za vse: Izkoreninjenje revščine in zagotavljanje trajnostne prihodnosti sveta" (COM(2013)0092),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. septembra 2012 z naslovom "Korenine demokracije in trajnostnega razvoja: sodelovanje Evrope s civilno družbo na področju zunanjih odnosov" (COM(2012)0492),
 - ob upoštevanju javnih posvetovanj Komisije o pripravi stališča EU z naslovom "Razvojnemu okviru za obdobje po letu 2015 naproti", ki so potekala od 15. junija do 15. septembra 2012,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. oktobra 2008 naslovom "Lokalne skupnosti: akterji razvoja" (SEC(2008)2570),
 - ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije z naslovom Evropsko soglasje¹,
 - ob upoštevanju Evropske listine o razvojnem sodelovanju v podporo lokalnemu upravljanju, oblikovane dne 16. novembra 2008 v okviru Evropskih dni za razvoj,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. aprila 2005 z naslovom Skladnost politike za razvoj (COM(2005)0134) in sklepov 3166. seje Sveta za zunanje zadeve z dne 14. maja 2012 z naslovom Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 24. februarja 2015 z naslovom Dostojno življenje za vse: od vizije do skupnega ukrepanja,
 - ob upoštevanju sporočila Odbora regij z dne 9. oktobra 2013 z naslovom "Krepitev lokalnih organov v partnerskih državah za boljše upravljanje in učinkovitejše razvojne rezultate",

¹ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 9. junija 2010 z naslovom "Spomladanski sveženj: akcijski načrt EU za doseganje razvojnih ciljev tisočletja",
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 22. aprila 2009 z naslovom "Lokalni organi: akterji za razvoj",
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020¹,
 - ob upoštevanju svojega stališča z dne 2. aprila 2014 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem letu razvoja (2015)²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. junija 2013 o razvojnih ciljih tisočletja – opredelitev okvira za obdobje po letu 2015³,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 19. maja 2014 o na pravicah temelječem pristopu k razvojnemu sodelovanju, ki zajema vse človekove pravice,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 12. decembra 2013 o financiranju izkoreninjanja revščine in trajnostnega razvoja po letu 2015,
 - ob upoštevanju skupne deklaracije AKP-EU z dne 20. junija 2014 o razvojni agendi po letu 2015,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A8-0232/2015),
- A. ker so lokalni organi bistveni državni in institucionalni akterji na področju lokalnega upravljanja in ker bo pojav neposredne demokracije in trajnostnega ozemeljskega razvoja na podlagi sodelovanja lokalne skupnosti in njene demokratične volje imel osrednjo vlogo pri uresničevanju ciljev za obdobje po letu 2015;
 - B. ker imajo lokalni organi pomembno vlogo pri opredeljevanju, organiziranju in doseganju razvojnih ciljev;
 - C. ker so lokalni organi močna vez med skupnostjo in nacionalnimi ter globalnimi cilji v agendi za obdobje po letu 2015;
 - D. ker imajo lokalni organi ključno vlogo pri zaščiti ranljivih prebivalcev v nestabilnih državah, državah v krizi in državah s srednjim dohodkom;
 - E. ker novi svetovni trajnostni razvojni okvir ponuja priložnost za zagotovitev široke vključenosti organizacij civilne družbe, lokalnih organov in nacionalnih parlamentov; ker je krepitev vloge lokalnih organov in organizacij civilne družbe bistvena za zagotavljanje pravičnega, preglednega in odgovornega upravljanja;

¹ UL L 77, 15.3.2014, str. 44.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0269.

³ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0283.

- F. ker EU aktivno sodeluje pri podpiranju lokalnih organov v državah v razvoju, da bi tako prispevala k zmanjšanju revščine in doseganju razvojnih ciljev tisočletja kot tudi h krepitvi demokratičnega upravljanja na lokalni ravni;
- G. ker so predstavniki podnacionalnih oblasti in lokalnih organov sodelovali na seji odprte delovne skupine ZN za cilje trajnostnega razvoja, svetovna delovna skupina pa je skupaj z UNDP in UN-Habitat vodila posvetovanja o lokaliziranju razvojne agende po letu 2015;
- H. ker se v zbirnem poročilu generalnega sekretarja ZN o razvojni agendi za obdobje po letu 2015 ponavlja potreba, da naj bi nova razvojna agenda prinesla spremembe, bila univerzalna, usmerjena na ljudi in naj bi temeljila na načelih človekovih pravic in pravne države; ker generalni sekretar poziva, naj bodo inovativna partnerstva, vključno z lokalnimi organi, glavni akterji pri izvajanju te agende na ravni, ki je najbližja državljanom;
- I. ker bodo najpomembnejši cilji in izzivi razvojne agende za obdobje po letu 2015 odvisni od lokalnega delovanja in tesnih partnerstev;
- J. ker naj bi število svetovnega prebivalstva do leta 2050 s približno 7 milijard naraslo na 9,3 milijarde ljudi, največji del te rasti pa se pričakuje v državah v razvoju, zlasti v mestnih območjih; ker pretirana urbanizacija ovira trajnost razvoja v vseh razsežnostih;
- K. ker bo treba 2,5 milijarde novim mestnim prebivalcem omogočiti dostop do izobrazbe, zdravstvene oskrbe, delovnih mest, hrane, sanitarnih storitev, prevoza, stanovanj in električne energije; ker je to osrednji izziv za lokalne in regionalne organe ter občine, ki zagotavljajo te storitve;
- L. ker Deklaracija iz Ria poudarja, da imajo avtohtono prebivalstvo in njihove skupnosti ključno vlogo pri upravljanju okolja in razvoju; ker bi morale vlade priznati in ustrezno podpreti njihovo identiteto, kulturo in interese ter omogočiti njihovo učinkovito sodelovanje pri doseganju trajnostnega razvoja;
- M. ker je zmanjševanje revščine neenakomerno, neenakosti med državami in znotraj njih, ki so se povečale tako v razvitih državah kot v državah v razvoju, pa predstavljajo velik razvojni izziv;
- N. ker nasilni konflikti in humanitarne krize še naprej ovirajo prizadevanja za razvoj; ker vojaški konflikti in krize huje prizadenejo ranljive skupine, na primer ženske, otroke in starejše osebe, lokalni organi pa so osrednji akterji, ko gre za preprečevanje in obvladovanje konfliktov;
- O. ker so še vedno potrebna dodatna prizadevanja, da bi prepolovili delež ljudi, ki trpijo zaradi lakote, saj je 162 milijonov otrok podhranjenih; ker je mogoče skrito lakoto opredeliti kot pomanjkanje mikrohranil, ki lahko povzroči nepopravljivo škodo za zdravje in socialno-ekonomske posledice, povezane z zmanjšanjem storilnosti ljudi;
- P. ker podnebne spremembe in degradacija okolja ogrožajo zmanjševanje revščine in so precejšen izziv za lokalne organe, saj v prvi vrsti vplivajo na lokalne skupnosti;
- Q. ker je treba ustvariti več novih in dostojnih delovnih mest, da se bo mogoče odzvati na svetovno demografsko rast; ker tako v razvitih državah kot v državah v razvoju zasebni

sektor ponuja največ delovnih mest, in je zato lahko bistven partner v boju proti revščini;

- R. ker ima pomoč še naprej edinstveno vlogo pri zmanjševanju revščine in lahko sproži spremembe v državah v razvoju; ker mora biti bolj usmerjena, da bo mogoče izpolniti potrebe najbolj ranljivih skupin; ker sama pomoč ne zadošča in je treba zato uporabiti inovativno financiranje;
- S. ker bo uporaba mednarodnih, javnih in zasebnih sredstev ključna za spodbujanje trajnostnega lokalnega razvoja;
- T. ker so EU in njene države članice največje donatorice razvojne pomoči, pa tudi osrednje oblikovalke politike in akterke na področju decentraliziranega sodelovanja, zato morajo ostati gonilna sila med naslednjo fazo pogajanj v okviru ZN, zlasti v zvezi z izvajanjem ciljev trajnostnega razvoja;
- U. ker člen 208 PDEU določa, da je izkoreninjenje revščine osnovni cilj razvojne politike EU, in opredeljuje usklajenost politik za razvoj;

I. Lokalni organi kot razvojni akterji in vloga Evropske unije

1. opozarja, da partnerstvo iz Busana ponuja vedno širši forum za nove razvojne akterje, kot so lokalni in regionalni akterji;
2. poudarja, da so nove smernice, navedene v sporočilu Komisije o lokalnih organih in o priznavanju njihove vloge državnih deležnikov, pomemben korak v smeri nove razvojne agende Evropske unije;
3. poudarja, da je treba nove smernice pretvoriti v učinkovito izvajanje evropskega sodelovanja, tako v smislu 11. evropskega razvojnega sklada kot v smislu instrumenta za razvojno sodelovanje;
4. poudarja, da je strateško načrtovanje na nacionalni in lokalni ravni nujno za spodbujanje in vključevanje treh glavnih razsežnosti razvoja, in sicer socialnih, gospodarskih in okoljskih razsežnosti;
5. pozdravlja podporo, namenjeno krepitvi zmogljivosti lokalnih organov prek tematske vrstice zanje, predvsem podporo krepitvi koordinacijske strukture lokalnih organov na nacionalni, regionalni ter evropski ravni, pa tudi vzpostavitev partnerstva na ravni EU;
6. priznava pomembno vlogo, ki jo imajo lokalni organi v državah v razvoju; spodbuja, da se na področjih, kot so usposabljanje in človeški viri, sklenejo sporazumi o partnerstvu med lokalnimi organi v državah članicah EU ter lokalnimi organi v državah v razvoju, saj bi z njimi pridobili večje koristi, na primer boljše okoljsko načrtovanje;
7. meni, da imajo koordinacijske strukture odločilno vlogo, saj zagotavljajo tehnično in metodološko podporo pri razvoju lokalnih zmogljivosti, prav tako pa olajšujejo izmenjavo strokovnega znanja in tako podpirajo proces decentralizacije in zagotavljanje osnovnih storitev; meni, da so tudi primeren forum za politični dialog in krepitev prepoznavnosti lokalnih organov na vseh ravneh vlade;
8. poziva EU, naj spodbuja decentralizirano sodelovanje kot način izvajanja razvojnega

okvira za obdobje po letu 2015; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj razmisli o možnosti, da bi decentralizacijo uvrstila med prednostne sektorje za financiranje v okviru instrumentov financiranja zunanje pomoči, pri čemer bi začela z instrumentom za razvojno sodelovanje in evropskim razvojnim skladom, nato pa okrepila prizadevanja ter lokalne organe vključila kot polnopravne deležnike v izvajanje 11. evropskega razvojnega sklada v partnerskih državah in regijah, pa tudi na področju sektorske in proračunske pomoči; poziva države članice, naj v razvojnih programih lokalnim organom dodelijo ustrezno vlogo, svoje dejavnosti pa naj usklajujejo z dejavnostmi Komisije in drugih držav članic;

II. Politični dialog, mobilizacija finančnih sredstev in predstavitev računovodskih izkazov

9. poudarja, da je treba zagotoviti pravičnejši prenos sredstev z nacionalne ravni na podregije, mesta in občine;
10. poudarja, da je treba v okviru potekajočega procesa decentralizacije spodbujati nacionalne vlade, naj prenesejo del nacionalnih proračunskih sredstev na regionalne in lokalne upravne ravni; v zvezi s tem meni, da bi bilo treba večjo podporo dodeliti krepitvi finančnih in proračunskih zmogljivosti lokalnih organov, tudi prek njihovih zvez;
11. meni, da je nujno treba del evropske proračunske pomoči nameniti financiranju lokalnih organov;
12. poudarja, kako pomembno je v okviru evropskega sodelovanja vzpostaviti pristen politični dialog med lokalnimi organi, s katerim bi lahko ocenili aktualen napredek, težave in obete za povečanje učinkovitosti pomoči na lokalni ravni;
13. poziva k institucionalizaciji tega dialoga, pri čemer bi se bilo treba opirati na obstoječe koordinacijske strukture v različnih okvirih sodelovanja;

III. Vloga lokalnih organov pri izvajanju razvojnih ciljev tisočletja: pridobljene izkušnje

14. poudarja, da so razvojni cilji tisočletja razodeli ključno vlogo lokalnih organov v boju proti revščini in nudenju javnih storitev, kot so voda in sanitarne storitve, osnovno zdravstveno varstvo in izobraževanje;
15. pozdravlja širjenje decentraliziranih pobud za razvojno sodelovanje in uporabo mehanizmov za sodelovanje med mesti;
16. poudarja, da je treba dodeliti dodatna sredstva krepitvi zmogljivosti decentraliziranih organov, da bodo lahko ponujali izjemno kakovostne javne storitve, zagotavljali enake možnosti in gradili socialno kohezijo;
17. obžaluje, da razvojni cilji tisočletja niso v zadostni meri upoštevali pomena lokalne razsežnosti za razvoj; obžaluje, da razvojni programi ne upoštevajo v zadostni meri kulturne razsežnosti, ki je bistvena za razumevanje lokalnega konteksta; poziva, naj se v lokalnih, nacionalnih in mednarodnih strategijah zmanjševanja revščine nameni pozornost kulturni razsežnosti;
18. obžaluje, da sedanji razvojni cilji tisočletja niso dovolj jasni glede prilagajanja globalnih ciljev na nacionalne in lokalne dinamike;

IV. Opredelitev razvojne agende za obdobje po letu 2015: izzivi in priložnosti

19. meni, da bi bilo treba v obdobju po letu 2015 ponuditi jasno vizijo za izvajanje rezultatov konference Rio+20, v katerih je priznanje vloge lokalnih organov;
20. poudarja, kako pomembno je v okviru ciljev trajnostnega razvoja zastaviti zanesljive podcilje in pokazatelje, ki bodo v skladu s kontekstom, potrebami in skrbmi lokalnega prebivalstva; poziva EU, naj okrepi vlogo lokalnih organov in upošteva njihovo strokovno znanje pri drugih ciljnih trajnostnega razvoja;
21. poziva EU, naj lokalnim organom pri razvojnem načrtovanju, izvajanju in tokovih finančne pomoči še naprej posveča posebno pozornost; poudarja, da bi bil za to potreben resnično participativen proces, ki bi se začel izvajati že zgodaj v razvojni fazi, in da bi bilo treba ob upoštevanju tega priznati in okrepiti decentralizirano javno pomoč; poudarja, da je treba zagotoviti udeležbo lokalnih organov pri opredeljevanju razvojnih strategij;
22. poziva Unijo, naj zagotovi boljše zastopnost lokalnih organov v mednarodnih pogajanjih o sprejetju razvojne agende za obdobje po letu 2015 na mednarodni konferenci o financiranju razvoja in mednarodni podnebni konferenci COP-21;
23. poziva EU, naj še naprej spodbuja neodvisen cilj o mestih in naseljih;

V. Potreba po obnovljenem učinkovitem globalnem partnerstvu (z organizacijami civilne družbe, zasebnim sektorjem itd.)

24. poziva EU, naj prispeva h krepitvi partnerstev med več deležniki, s čimer se bo izvajanje agende za obdobje po letu 2015 preneslo na lokalno raven;
25. poziva k jasni opredelitvi in razdelitvi odgovornosti med partnerje;

VI. Partnerstvo z zasebnim sektorjem

26. opozarja, da bo imel javni sektor osrednjo vlogo pri omogočanju in izvajanju nove globalne razvojne agende, in poudarja, da bo uporaba javnih prihodkov in okrepitev davčnega sistema na podlagi zmogljivosti ljudi za plačilo davkov in pravičnega vračila za pregledno izkoriščanje naravnih virov ključnega pomena za njeno učinkovitost;
27. poudarja, da je treba s spodbujanjem zasebnega podjetništva mladih in predvsem žensk spodbujati pojav srednjega razreda;
28. poudarja pomen krepitve lokalnih, mikro, malih in srednjih podjetij pri ustvarjanju delovnih mest in spodbujanju trajnostne in vključujoče gospodarske rasti, zlasti s pomočjo javno-zasebnih politik;
29. ponavlja potrebo po izvajanju učinkovitih mehanizmov odgovornosti in opredelitvi obveznih socialnih in okoljskih jamstev;

VII. Partnerstvo s civilno družbo

30. meni, da bi morala globalna razvojna agenda za obdobje po letu 2015 spremeniti vlogo in vpliv organizacij civilne družbe; meni, da bi morale države članice v tesnem

sodelovanju z organizacijami civilne družbe vzpostaviti mehanizme za redni dialog, ki bi moral biti dovolj učinkovit in dobiti pozitivne povratne informacije civilne družbe;

VIII. Podpora domači odgovornosti in gradnji zmogljivosti

31. poudarja, da morajo vlade odgovarjati tako domačim deležnikom kot mednarodni skupnosti;
32. poudarja pomen preglednosti in spodbujanja dialogov med več deležniki, da se okrepi sodelovanje lokalnih kultur, avtohtonih prebivalcev, migrantov in manjšin;
33. meni, da si je treba odločno prizadevati za povečanje zmogljivosti lokalnih organov pri zagotavljanju javnih storitev;
34. poudarja, kako pomembno je spodbujati dobro upravljanje na lokalni ravni z zagovarjanjem načel odgovornosti, preglednosti, udeležbe, odzivnosti in pravne države;
35. spodbuja oblikovanje lokalnih posvetovalnih platform v okviru proračunskega načrtovanja;
36. poudarja, da je nujno treba reformirati službe za zbiranje uradnih podatkov;

IX. Avtohtono prebivalstvo in razvojno načrtovanje

37. poudarja, da bi moralo avtohtono prebivalstvo aktivno sodelovati pri pripravi lokalnih in regionalnih razvojnih in naložbenih načrtov;
38. poziva nacionalne vlade in lokalne organe, naj: (a) okrepijo lokalno zakonodajo zaradi priznavanja tradicionalnih uredb glede posesti zemlje; (b) sodelujejo s tradicionalnimi organi pri upravljanju naravnih virov; (c) obravnavajo vprašanja spola in medgeneracijska vprašanja avtohtonega prebivalstva; (d) zaščitijo avtohtono znanje; (e) okrepijo sposobnost avtohtonega prebivalstva za sodelovanje pri razvojnem načrtovanju;

X. Prenos tehnologije

39. poudarja, da bi morale nacionalne vlade in lokalni organi ustvariti ugodno okolje za prenos tehnologij;
40. meni, da bi moralo tovrstno sodelovanje vključevati dolgoročne naložbe;

XI. Mesta in naselja

41. čestita, da so se afriška mesta organizirala in se predano pripravljajo na konferenco Združenih narodov o bivališčih in trajnostnem razvoju mest (Habitat III); poziva Komisijo, naj podpre postopke organizacije in v načrtih za partnerstva nameni podporo upravljanju trajnostnega procesa urbanizacije;
42. pozdravlja sklep odprte delovne skupine ZN za cilje trajnostnega razvoja, da bo vključila ločen cilj glede urbanega trajnostnega razvoja;
43. poudarja, kako pomembno je z ozemeljskim pristopom obravnavati vprašanja, kot so

upravljanje odpadkov in revščina v mestih, zmanjševanje neenakosti, krepitev vloge državljanov, vključujoča in participativna demokracija, inovativno oblikovanje infrastrukture, zagotavljanje storitev, upravljanje posestev, prispevek mest h globalnim podnebnim spremembam in njihov vpliv na ekosistem, zmanjševanje tveganja naravnih nesreč, raba energije ipd.

44. poudarja pomen podpiranja držav v razvoju in najmanj razvitih držav, tudi prek nudenja finančne in tehnične pomoči;

XII. Dobro upravljanje in boj proti korupciji

45. poudarja, da je treba okrepiti mednarodno sodelovanje za obravnavo nezakonitih finančnih tokov, da se zagotovijo enaki pogoji na področju obdavčevanja lokalnih in mednarodnih podjetij;
46. poudarja, da je decentralizacija oblasti učinkovit način boja proti korupciji, tudi tisti, ki izvira v multinacionalnih družbah, in prispevek k posodobitvi javne uprave, gospodarske in socialne reforme pa odgovor na potrebe prebivalstva;

XIII. Povečanje uporabe sredstev

47. poudarja, da je treba preučiti kreativne in pravične mehanizme financiranja;
48. poudarja, kako pomembna je uporaba sredstev na lokalni ravni po agendi za obdobje po letu 2015, saj gre za odločilen dejavnik pri izvajanju nacionalnih in lokalnih razvojnih strategij in politik; v zvezi s tem poudarja, da je treba nujno uskladiti zmogljivost lokalnih organov na področju občinske obdavčitve in proračunskega načrtovanja; pozdravlja postopno uvedbo lokalnih finančnih observatorijev, ki bi si zaslužili večjo podporo Evropske unije;
49. meni, da je za izboljšanje življenjskih pogojev skupnosti, zlasti na podeželju, učinkoviteje ravnati na lokalni ravni in da je eden od pomembnih izzivov za lokalne in nacionalne organe spodbujati postopno ponovno vključitev neformalnega sektorja, ne da bi pri tem ovirali inovacije;
50. poziva Svetovno banko in mednarodne finančne institucije, naj posodobijo politike okoljskih in socialnih jamstev;
51. opozarja, da se morajo lokalne oblasti v največji meri spopadati z vedno večjim številom kriz, v večini primerov pa jim primanjkuje zmogljivosti in sredstev za pripravo učinkovitega odziva;
52. poziva Komisijo, naj spodbuja uporabo inovativnih virov financiranja za decentralizirano sodelovanje, tudi instrumente kombiniranja posojil in subvencij, ki še niso prilagojeni posebnim potrebam lokalnih organov;
53. poziva Evropsko unijo, naj zato poveča decentralizirane proračune, ki so osnovni pogoj za lokalni razvoj;

o

o o

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.